

Merő Béla

Egy díjnyertes dráma margójára

Lackner Lászlót nem kell bemutatni a Pannon Tükör olvasóinak, hiszen számtalan írása jelent meg különféle antológiákban, folyóiratokban. Regényei és novellái öt önálló kötetben láttak napvilágot. Talán drámaírói tevékenysége kevésbé ismert. Hat drámáját volt módomban elolvasni, ezekből kettő saját regényének adaptációja. Elég bonyolult feladat átjárást találni a két irodalmi műnem között, mivel egy prózai műben a szerzőnek bőségesen van lehetősége témája kifejtésére, a körülmények pontos és árnyalt ábrázolására. Ugyanakkor a drámaírónak pusztán a szereplők neve, a szájukból elhangzó mondatok és az instrukció áll rendelkezésére mondanivalójának ábrázolására. Úgy kell megfogalmaznia alkotását, hogy az két funkciónak tudjon eleget tenni: mint irodalmi műalkotás képes legyen a világ totalitásának ábrázolására, s ugyanakkor előadásra szánt szöveggént is kell tudnia működni.

Lackner László birtokában van az átjáró kulcsa, amit mi sem bizonyít jobban, mint a Békéscsabai Jókai Színház és a Bárka folyóirat rendszerváltásról szóló idei pályázatán elért első helye, amelyet 89 szerző 102 alkotása közül ért el, a Téblábolók című vígjátékával.

A *Köntörfalak* beszédes cím. A köntörfalaz szóból született, amely mellébeszélést, meghamisítást jelent. A szerző szóalkotása a főhős tudatosan maga köré épített, olyan látszólagos védettséget jelentő falait szimbolizálja, amelyek a rajtuk keresztül érzékelhető valóságot is eltorzítják. A lánya egy vita során így vall erről: *kifelé mutatjuk, hogy jól élünk... közben veszekszünk, hazudunk... csalunk, és bájosan mosolygunk hozzá...*

A darab egy a sorsa elől menekülő, azzal szembenézni nem akaró, nem képes anya drámája. A látszólagos boldogságban élő nő körül váratlan események és családi konfliktusok hatására, a falak szükségszerűen elkezdenek leomlani, s a főhős kénytelen szembesülni múltjával és jelenével, kénytelen környezetének, lányának, a váratlanul betoppanó, egykor elhagyott fiának lassacskán bevallani az igazságot, aminek következtében törvényszerűen magára marad vívódásaival...

Lackner László drámái idáig az irodalom szférájában éltek, de remélhetőleg a közeljövőben munkájának méltó elismeréseként *a világot jelentő deszkákon* is találkozhatunk velük!